

## Boubín a varna na Dobrou vodu

Byl teplý jarní den, svítlo sluníčko a ptáci venku zpívali. “Rád tyhle ptáky poslouchám.” řekl si Milda při tom co seděl na zahrádce. Četl si zrovna noviny a odpočíval u bazénu. Přemýšlel i nad tím, že by bazén zvětšil, ale pro to neměl dostatečný důvod, ani dostatek peněz, a tak si tuto myšlenku nechal jen v hlavě. Po chvíli povalování u bazénu jako lachtan, se rozhodl, že se půjde smočit. Milda se zvedal ze židle a šel směrem k bazénu. V tu chvíli uslyšel podivný zvuk z domu. Milda si jen myslel že Boubín má nervy z hraní, nebo prostě objevil skoro prázdnou ledničku. Bylo mu to tedy docela jedno a šel do toho bazénu. Po chvíli cákání v bazéně, kdy při tom vylil skoro všechnu vodu, uslyšel další a tentokrát agresivnější řev. Skoro to znělo jako medvěd, Milda si řekl že to je divné, medvědi tady v Terezíně nejsou. Milda to s velkým strachem a hrůzou šel prozkoumat. Pomalinku, ale jistě se po schodech vydrápal, schod po schodu, cítil při tom strašnou bolest u srdce a znovu ten divný zvuk uslyšel, tentokrát jak byl blízko šel z toho cítit strach, hrůza a smutek, šlo to z Boubínova pokoje. Byl to takový podivný zvuk, skoro to znělo jako když se páří sloni. Milda pomalinku otevřel dveře. Byl tam Boubín, který sedí na židli a vzlyká, že se mu vylila dobrá voda. Milda byl v šoku, “dobrá voda? Však to dávají koním, aby při závodech běhali rychleji? Mildu to opravdu zaskočilo, že by Boubín používal takovéhle tvrdé drogy. Milda si z toho potřeboval odkašlat, a když tak udělal zamotala se mu hlava a upadl, což takovou velkou ránu Boubín uslyšel, proto se Boubín na svojí kolečkové rozvrzané židli pomalu otočil a Mildu uviděl. “Mildo není to tak jak to vypadá, dávám si jenom trošku, aby mě to nakoplo.” Milda pořád v šoku dokáže jen mumlat a nějak složit větu, a ptá se, kde to vzal? Boubín mu ihned odpovídá, že si to namíchal přitom, co si včera večer dělal pizzu. Také mu řekl že se na prodeji této břečky dá slušně vydělat.

Milda stále zmatený se zeptal “kolik to tak může být?”. “Mezi 5 až 10 tisíci za litr, ale záleží na kvalitě odpovídá Boubín.

Milda, zkorumpovaný terezínský politik a řidič kamionů, říká, že by možná do toho s Boubínem šel, a nabízí mu partnerství mezi jimi. Boubín s myšlenkou Paysafe karet a kebabu přikyvuje a říká, že připraví varnu a dá Mílovi ještě vědět co dál.

Od dohody s Boubínem uběhlo možná pár dní, skoro týden. Milda už byl natěšený, že vydělá dost peněz, aby si mohl ve druhém patře postavit koupelnu, nebo rozšířit bazén, nové auto by se taky hodilo. Boubín ho volá k sobě do svého brlohu. Milda rychle běží (I když mu to moc nejde), aby byl na místě co nejdřív. “Ty schody, oni mě snad jednou zabijou. Musím si pak z výdělku postavit výtah” řekl si Míla při svém prozření na útrpné cestě po schodech.

Hned jak to šlo vrazil Boubínovi do pokoje, skoro až prolítl dveřmi. Boubín s již pár nápady se s Mildou pouští do diskuze jak dál. “Takže, já tu vodu umím namíchat, ale na větší množství budeme potřebovat použít bazén” Míla jen smutně přikyvuje a souhlasí. Dále musíme najít distribuci, na to mám svoje lidi tady z Terezína,

potom ale máme problém s měštáky, Míla dostal nápad, jak si s nimi jen počít. Říká že může muže zákona podplatit, aby ignorovali jejich prodej dobré vody. Boubín se radostně usmívá a tento nápad schvaluje. “dobře to by jsme měli, náš výrobek budu schopni přepravit naším traktůrkem. Jenom budu potřebovat, aby jsi ho trochu předělal, pak pojedou na dobrou vodu” Míla říká že to dokáže, a navrhuje že by mohl vozit dobrou vodu do Bohušovic a dalšího okolí rodinným Passatem, což mu Boubín schvaluje. Oba se navzájem na sebe usmějí a pustí se do práce.

Milda startuje traktůrek a zajíždí s ním do garáže. Začne do něj agresivně mlátit kládou. Po tvrdé práci a třech pauzách na svačinu je to hotovo.

Traktůrek opravdu na Dobrou vodu nastartoval a jezdí, dokonce je asi tak dvakrát výkonnější než předtím. Dokonce s ním půjde i driftovat. Nad tím se Míla dlouho směje, protože by ho nikdy nenapadlo, že by to traktůrek někdy pod Boubínovou váhou zvládl.

Chvilku potom šel traktůrek ukázat Boubínovi, Boubín zrovna dodělával první várku. Boubín zajásal a zeptal se, jestli už může zákona podplatit. Milda říká že ano, že místní policii je lehké podplatit, když jim skoro neplatí, bohužel protože

Milda neměl zrovna žádné peníze, tak zaplatil svým tělem. Boubín nebyl schopen ničeho jiného než se hlasitě zasmát. “No to je dobrý, hned to jdu předat svým kontaktům”. Milda se ptá, kdo jsou ty jeho lidi, Boubín jen hlasitě zavrčí že je to jedno, a Milda se už radši nikdy znovu neptá.

Hned další den se Boubín se vrací udýchaný a rudý jako rajče, drží pytel peněz.

Hrdě ukazuje Mílovi pytel peněz, který dostal z toho obchodu.

Dělí si peníze napůl ale Mildovi dochází, že to jsou špinavý peníze, že je musí nejdřív vyprat. Boubín celý zmatený se ptá co to znamená. Milda odpovídá, že když máš peníze z něčeho nelegálního, tak je nemůžeš jen tak utratit, protože by si Berňák jinak všiml, a měl bys problémy. Musíš je přimíchat k výdělku z nějakých legálních příjmů. Boubín dostává nápad. "Naše škola, ta utrácí vždycky peníze za nějaký pitomosti, tam by nám to vyšlo." Míla se zamyslí a dojde mu, že ředitel školy je na něčem taky závislý, vždycky se říkalo že si něco píchá. Tak že se určitě dohodnou. Milda si dohodne schůzku. Když přijde osudný den a Milda jde na tu schůzku tak mu Boubín podá pytlíček. „Dej mu vyzkoušet tohle“, je to Dobrá voda s příchutí lesních plodů, sám si na tom uždím. Milda si to vezme a pospíchá, aby svůj dohodnutý termín stihl. Ředitel údajné „školy“ se ho ptá co tedy chce, Milda jde rovnou na věc a říká, že prodává nelegální substance, takzvanou dobrou vodu, také říká, že by potřeboval s Boubínem vyprat peníze. Pan Ředitel z počátku nesouhlasí, ale Milda mu nabídne něco na zkoušku. Vytahuje z kapsy ten pytlíček, co mu doma Boubín dal a dává Řediteli vyzkoušet. Ten z šuplíku ve stolu vytahuje jehlu a vodu s příchutí lesních plodů si píchá přímo do žíly. Moc se mu to líbí, a nakonec Mildovi navrhuje spolupráci. 1.5 litru týdně a vaše peníze vyperu. Oba si podají ruce a dohoda na místě platí. Teď když je o jejich peníze postaráno a jsou vyprané si Boubín řekl "Já vlastně nechci ještě umřít, kartely z okolních míst a Počápelská sekta jsou moc silnou konkurencí, nechci žádnou popravu u Bohušovických bytovek nebo gilotinu v Počápelských makových polích." Jde proto za Mílou a oznamuje mu svoji rezignaci místa kuchaře. Míla se rozzuří a praští do zdi, pak na Boubína řve "Nepřestaneš vařit, dokud jsem tady já! Nechám tě odejít jen přes moji mrtvolu!" Boubínovi v tu chvíli došlo, že není jiné možnosti než se Míli zbavit. Zrovna si vzpomněl na svoje kontakty z Českých Kopist, tyto osoby utekly z Počapel, nemají jména, nejsou to lidi, a pro tuhle špinavou práci jsou jako stavění. Boubín je kontaktuje a vysvětluje jim svoji aktuální situaci. Dohodli se, že Mílu odchyť přitom co bude zrovna sám. Bylo to o asi týden potom, byl už skoro podzim, to je už dlouho od toho, co celá operace začala. Milda zrovna vystupuje ze Scánie, úplně sám, nikdo kilometry kolem. Milda vystoupil a šel se vymočít do

křoví vedle něj, to zrovna uslyšel nějaké praskání, otočil se a tam stáli, ty věci. Milda nestihl ani zareagovat a hned měl přes hlavu pytel a kamsi ho táhly.

Boubín se bojí ale spoléhá na ně. Zrovna dostal zprávu “Máme ho, pojd’ za námi, musíš si ho dodělat sám.”

Boubín jde, je to asi sto metrů od baráku, ale i tak mu to trvá skoro deset minut. Když vešel k nim do té záhadné budovy, které se přezdívá „hangár“ řekli mu, že ho s ním nechají o samotě. Boubín mu sundává pytel z hlavy, vidí Mílovu vystrašenou tvář.

“Boubíne nedělej to, nějak se dohodneme.” Boubín ví že musí udělat tu správnou věc, protože není jiné možnosti, už to zašlo moc daleko. “Mílo, seš pro mě jako jed, je mi to líto.” Když zrovna vytahuje obrovskou láhev Dobré vody, napůl vypitou, protože měl cestou žízeň. Boubín lahví vrhne, a ta udeří Mílu do hlavy. Je po smrti, je konec. Boubín do západu slunce odchází domů, už jsem dlouho neměl pizzu, jdu to napravit.

